

**Міжнародний центр наукових досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

***«ПЕРСПЕКТИВНІ ШЛЯХИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ЗНАНЬ»***

26 – 27 СІЧНЯ 2019 РОКУ

(частина I)

**Київ
МЦНД
2019**

УДК 005
ББК 66.3(0)

Перспективні шляхи розвитку наукових знань (частина I): матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 26-27 січня 2019 року. – Київ : МЦНД, 2019. – 64 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Перспективні шляхи розвитку наукових знань». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасному етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструменти забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

МЦНД 2019

ЗМІСТ

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	5
Гензера Д.О. РЕВАЛЬВАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ	5
Гензера О.О. ІНТЕРНЕТ - СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ, ЙОГО ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ	
Даневич О.І. СУЧАСНИЙ СТАН ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	9
Дубініна В.В., Левченко Р. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ КОНТРОЛІНГУ ПІДПРИЄМСТВ	11
Іванюк С.Р. СУЧАСНИЙ СТАН БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТНОГО РИЗИКУ В УКРАЇНІ....	13
Костюк О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВЕДЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА	14
Кропельницька С.О., Мигович Т.М., Кулеша-Любінець М.М. ПРОЕКТНО-ОРІЄНТОВАНЕ УПРАВЛІННЯ У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ.....	17
Кузнецова Г.В. СТРАТЕГІЧНИЙ КОНТРОЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТАРІЙ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	18
Модрицька О.Ю. ЗНАЧЕННЯ БРЕНДУ ЯК ІНСТРУМЕНТА РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ	20
Нестеренко Р. В. ВПРОВАДЖЕННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК НАПРЯМКУ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ.....	21
Погоріла А.Ю. СПЕЦИФІКА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПЛАТІЖНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	22
Поруба Я.С. ТЕЛЕМАТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ АВТОСТРАХУВАННЯ.....	24
Романюк Т.А. БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ	26
Рудницька А.М. ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ РЕГІОНУ (на прикладі Київської області)	28
Ткаченко С.О. ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ МАТРИЦІ БОСТОНСЬКОЇ КОНСАЛТИНГОВОЇ ГРУПИ ДЛЯ СТРАХОВОГО ПРОДУКТУ.....	30
Чусова В.Д., Артюх О. В. СТРАТЕГІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ	32
Швечиков Б.Р. ОСНОВНІ ПІДПРИЄМНИЦЬКІ ЕТАПИ СТВОРЕННЯ ДРУКОВАНОГО ЗМІ В УКРАЇНІ.....	33
ІСТОРИЧНІ НАУКИ	35
Дутканьч В.С. НАСТРОЇ АМЕРИКАНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У 1945-1960-Х РОКАХ: СОЦІАЛЬНА НАПРУГА ЯК ПЕРЕДУМОВА ФЕМІНІСТИЧНОГО РУХУ.....	35
Лісовська О.В. ВІДРОДЖЕННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ СПІЛКИ КРАСЗНАВЦІВ УКРАЇНИ.....	37
Морозова О.В. ПРОЕКТ «КАХЛІ ВОЛИНИ XV-XVIII СТ.»: МІЖМУЗЕЙНА СПІВПРАЦЯ.	39

– рух продукту на матриці з низу до гори. Проте, вже у 2018 темп зростання ринку уповільнився, що характеризується переїщенням продукту вниз – ближче до позиції «дійних корів». Відповідно до кожного етапу життя страхового продукту потрібно застосовувати окрему стратегію розвитку:

1) інтенсифікація: розширення мережі власних відділень за рахунок використання власних та залучених фінансових ресурсів;

2) диверсифікація: вихід на нові ринки, розширення асортименту страхових продуктів за рахунок освоєння нових видів страхування;

3) інтеграція: розширення діяльності страхових компаній в сторону конкурентів, різних посередників, продавців, шляхом поглинання або створення спільного бізнесу;

4) техніко-технологічний розвиток: інноваційна діяльність по впровадженню нових видів страхових продуктів, послуг, технологій, організаційних форм тощо [2].

Проаналізувавши вищезазначене, можна дійти висновку, що модель БКГ для страхових компаній має практичний характер, що дає можливість керівництву вибирати такі напрямки діяльності, які забезпечують високі прибутки.

Література:

1. Рейтинги страхових компаній України [Електронний ресурс] // Форіншурер: [сайт]. – Режим доступу: <http://forinsurer.com/ratings/nonlife> – Назва з екрана.

2. Страхування: підручник / [Базилевич В.Д., Базилевич К.С., Пікус Р.В. та ін.]; за ред. В.Д.Базилевича. – К.: Знання, 2008. – 1019 с.

3. Alfred D. Chandler Strategy and Structure: Chapters in the History of the American Industrial Enterprise/ Jr. Alfred D. Chandler – Harcourt: Brace and World – 2011.

Чусова В.Д., студентка

Артюх О. В.,

к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку та аудиту

Одеський національний економічний університет

СТРАТЕГІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

В умовах українських реалій сучасний механізм державного регулювання доходів населення потребує удосконалення. З метою забезпечення зростання реальних доходів населення потрібно активізувати формування обґрунтованого механізму оподаткування доходів. Податок на доходи фізичних осіб є одним із найдієвіших джерел формування дохідної частини бюджету України.

ПДФО – це основний вид прямих податків, який стягується з доходів фізичних осіб (із заробітної плати, іншого доходу) та є основним прямим бюджетоутворюючим податком для бюджетів різного рівня. Податок на доходи фізичних осіб в частині діючих ставок є надміру фіскальноспрямованим та не виконує належним чином соціально-регулюючу функцію.

Сучасний податковий тиск на громадян України з низьким рівнем доходів залишається високим та негативно впливає на їх рівень життя, у той час, як більш заможні громадяни, сплачують податок з пасивних доходів за заниженими ставками [3]. За допомогою прогресивних ставок і пільг в оподаткуванні можна зменшувати податковий тягар для малозабезпечених верств населення і посилювати для осіб з високими доходами. Відповідно, відхід від прогресивного оподаткування лише погіршує ситуацію, поглиблюючи диференціацію між доходами різних соціальних груп населення, збільшуючи нерівність між ними [1].

Можливо визначити комплекс заходів щодо ефективності регулятивної та фіскальної функцій податку на доходи фізичних осіб: вдосконалення порядку розподілу, зарахування зазначеного податку до бюджетів, горизонтального вирівнювання дохідної спроможності обласних бюджетів та відшкодування витрат фізичних осіб, долучених до податкової знижки з податку на доходи фізичних осіб у зменшення оподаткованого доходу платника зазначеного податку [2].

Серед ефективних засобів вдосконалення системи відрахувань з доходів населення можливо окреслити наступні: замінити механізм нарахування податкової соціальної пільги з ПДФО введенням неоподатковуваних доходів на рівні прожиткового мінімуму; ввести прогресивну шкалу оподаткування, що дозволить дещо зменшити нерівномірність розподілу доходів між різними верствами населення;

налагодити дієву систему контролю за сплатою податків; сформувати відповідну податкову культуру населення; посилити взаємозалежність між сплатою внесків і розміром пенсійного забезпечення [1, с. 154].

Таким чином, у контексті вищезазначеної проблематики можливо виокремити рекомендації, спрямовані на удосконалення існуючої системи оподаткування доходів населення в Україні: запровадити регресивну шкалу ставок ПДФО з одночасним застосуванням єдиного соціального податку; з метою заохочення платників податків до детінізації своїх доходів маржинальна ставка ПДФО в Україні для високодохідних верств населення повинна бути меншою існуючої на сьогоднішній день нормативної ставки; проведення комплексу заходів, спрямованих на легалізацію доходів населення шляхом прийняття відповідних законопроектів; реальна зміна малоєфективного вибіркового аудиту на систему податкового моніторингу фіскальних ризиків у розрізі конкретних категорій платників податків [4, с. 227-229].

Звертаючись до міжнародного досвіду, можливо визначити, що для покращення функціонування механізмів оподаткування доходів населення доцільно посилити систему контролю за сплатою податків шляхом дієвого контролю та аналізу декларацій про майновий стан всіх державних службовців та депутатів, ввести прогресивну шкалу оподаткування, забезпечити соціальну справедливість в оподаткуванні, формувати податкову культуру населення, вдосконалити процедуру адміністрування доходів з метою скорочення кількості підприємств, які не сплачують ЄСВ.

Таким чином, маємо підстави для висновку, що існує чимало недоліків у адмініструванні ПДФО як у контексті соціальної справедливості й регулятивної ефективності. Відповідно, саме за допомогою якісних перетворень у політиці оподаткування відрахувань з доходів населення можливі ефективні соціально-економічні трансформації й реформи в Україні.

Література:

1. Коцан Л.М. Трансформація системи регулювання доходів населення в Україні: дис... канд. екон. наук: спец. 08.00.03 / Л.М. Коцан; Національний університет водного господарства та природокористування. Рівне, 2018. 215 с.
2. Лободіна З. М. Податок на доходи фізичних осіб як інструмент впливу на соціально-економічний розвиток держави. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал. Острого: Вид-во НУ «ОА», вересень 2017. № 6(34). С. 52–57.
3. Помулева В.М. Соціальні аспекти податку на доходи фізичних осіб: світовий та вітчизняний досвід. Сталій розвиток економіки. 2013. № 1. – С. 354-357.
4. Швабій К.І. Оподаткування доходів населення: проблеми науки та практики: монографія; Нац. ун-т держ. податкової служби України, Науково-дослідний центр з проблем оподаткування. Ірпінь: Національний університет ДПС України, 2009. 291 с

Швечиков Б. Р.

*студент факультету менеджменту,
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»*

ОСНОВНІ ПІДПРИЄМНИЦЬКІ ЕТАПИ СТВОРЕННЯ ДРУКОВАНОГО ЗМІ В УКРАЇНІ

Зараз, в добу нових технологій та новітніх ЗМІ, преса відіграє важливу роль у вирі сучасних процесів. Медіа-сектор є частиною економіки, яка розвивається тим краще, чим краще розвиваються інші її галузі, тому що потреба у інформації зростає надпропорційно з рівнем розвитку суспільства від індустріального до інформаційного [1].

У будь-якому разі ще до початку створення друкованого ЗМІ підприємцю необхідно проаналізувати статистичну інформацію та провести детальний аналіз галузі. Статистичні дані про випуск друкованих ЗМІ в 2017 році говорять, що загальна кількість видань складала 4 358, а загальний тираж цього ж року склав 2 314 696,0 тис. пр. з них:

- а) газет за кількістю видань складало 1 666, а загальний тираж цього ж року склав 2 169 726,7 тис. пр. [2].
- б) періодичних і продовжуваних видань (крім газет) за кількістю видань складало 2 692, а загальний тираж цього ж року склав 144 969,3 тис. пр. [2].